

[Breckmann]

komstskat, altså den lille rest af indtægten, der bliver tilbage, og som kan sættes i banken.

Jeg snakkede forleden dag med en pensioneret tømrer. Han har aldrig haft mere end sin ugeløn for en 40-timers arbejdsuge, men han har betalt sit hus og underholdt sine børn, som nu er rejst hjemmefra og er blevet gift, og af denne lille håndværkerindkomst har han og konen kunnet klare at sætte 300.000 kr. i sparekassen. Nu skal den gruppe færinger, som han tilhører, ofres som den sidste del af den færøske befolkning, den sidste gruppe, der skal brandbeskattes, fordi det offentlige behov skal tilgodeses. Det er dog utroligt, at socialister aldrig kan se andre behov i et samfund end det offentliges, og det offentliges behov skal altid tilgodeses på bekostning af den enkelte borgers tarv. Det er dog en forfærdelig grundholdning.

Og nu skal den altså også indføres på Færøerne, men det passer jo selvfølgelig meget godt i det nuværende socialistiske landsstyres kram. Det er beklageligt, og det er skadeligt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Breckmann var jo rørende at høre på, og der er da også et gran af sandhed i det, hr. Breckmann sagde. Men det er jo ikke noget nyt, hr. Breckmann! Også i Danmark har det jo været sådan gennem den finansielle krise, at det har været de små lånere, der har betalt for de stores fornøjelser. Sådan har det været her, og sådan er det også oppe på Færøerne, men det bliver det selvfølgelig ikke rigtigere af.

Der er jo en gruppe mennesker – for ikke at sige en hel sværm – som skulle have været sendt til et eller andet afvænningscenter for ludomani, som man kalder det, og nu giver man tilskud til det i Danmark. Det, de har gjort, er jo, at de har siddet og spillet hasard med almindelige menneskers penge, og de har været så forblændede af og optaget af selve spillelidenskaben, at de totalt har glemt at se på, hvad der skete ude i det virkelige liv, og hvad der blev resultatet af deres handlinger.

Resultatet af handlingerne på Færøerne er jo, at vi nu er kommet et lille stykke forbi 3-måneders-perioden og igen får et beslutningsforslag. Regeringen har indset, at nu er det efterhånden ved at være en standardvare, så nu gider man ikke lade oppositionen bringe aktstykkerne ned i salen, nu kan man lige så

godt selv trykke eller fortrykke dem, og det er da selvfølgelig op til regeringen at gøre det.

Men vi er jo nødt til at se realistisk på det, og noget af det første, der slog mig, var det usandsynlig lave beløb, den færøske lagmand kom og bad om. Da Det Politisk-Økonomiske Udvalg var på Færøerne umiddelbart forinden, var der jo ingen, der ikke hørte masser af steder – selv ved de officielle lejligheder, hvor udvalgets medlemmer var til stede, tror jeg – at man talte om langt højere beløb, hvis der overhovedet skulle være mening med det og det overhovedet skulle hjælpe noget. Men man besluttede, at det ikke kunne nytte noget at komme ned til Danmark, hvor den almindelige dansker efterhånden er begyndt at sætte et meget stort spørgsmålstegn ved pligten til fortsat at skrive checks ud, og så bruger man salami-metoden. Nu kommer man altså efter 1,3 mia. kr., bagefter kommer man efter kommunernes 1,7 mia. kr., og næste gang kommer man efter noget andet.

Der mangler altså noget, og det vil jeg godt spørge finansministeren om: Er det ikke muligt, at regeringen simpelt hen kunne lave en undersøgelse og få et samlet overblik over gældens størrelse og problemerne, både for statens, kommunernes og de offentlige selskabers vedkommende? Det er jo helt rigtigt, hvad hr. Breckmann sagde, at man betaler 1,50 kr. pr. enhed elektricitet, og hvorfor gør man det? Jo, fordi elektricitetsselskabet har 700 mio. kr. i underskud, men det er der bare ikke nogen hernede i Danmark som ved noget om.

Hvis Fremskridtspartiet skal være med til en redningsplan for Færøerne – og vi har meget ondt af den almindelige færinger – kræver det meget, meget mere håndfaste tiltag end dem, regeringen lægger op til, og vi er meget forargede over, at regeringen kun kender én metode til at skabe balance på finansloven nemlig at sætte skatterne op. Man kunne let have fjernet i hvert fald 200 mio. kr. i bygge- og anlægsdelen af finansloven med blot et enkelt pennestrøg, uden at det havde ramt én eneste færinger, men i stedet laver man nogle hovsaløsninger med nogle skatter, som rammer den lille mand.

Og hvis man har en eller anden tro på, at man kan sælge et billede af, at det er de store spekulanter, der bliver ramt af denne kriseskat, er det et stort blålys. De, der er smarte nok, har ført pengene ud af Færøerne, og det er lang tid